Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

19. detsember 2019*

Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk CINKCIARZ – Absoluutsed keeldumispõhjused – Kirjeldavus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c) – Halvustav sõna, mis on seotud asjaomaste kaupade või teenustega

Kohtuasjas T–501/18,

Currency One S.A., asukoht Poznań (Poola), esindajad: advokaadid P. Szmidt ja B. Jóźwiak,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: D. Walicka,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Cinkciarz.pl sp. z o.o., asukoht Zielona Góra (Poola), esindajad: advokaadid E. Skrzydło-Tefelska ja K. Gajek,

mille ese on hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. juuni 2018. aasta otsuse (asi R 2598/2017-5) peale, mis käsitleb Currency One ja Cinkciarz.pl-i vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: kohtunik P. Nihoul, koja presidendi ülesannetes, kohtunikud J. Svenningsen (ettekandja) ja U. Öberg,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 22. augusti 2018,

arvestades EUIPO kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 31. oktoobril 2018,

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 30. oktoobril 2018,

arvestades 7. mail 2019 toimunud kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: poola.

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Menetlusse astuja Cinkciarz.pl sp. z o.o. esitas 26. jaanuaril 2015 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) vastavalt nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1), muudetud redaktsioonis (asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1)), ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnaline tähis CINKCIARZ.

3 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 9, 36 ja 41 ning vastavad kirjeldusele:

– klass 9: „tarkvara; arvutimängude originaaltarkvara; salvestatud arvutiprogrammid; allalaaditavad arvutiprogrammid; allalaaditav rakendustarkvara; andmetöötlusprogrammid; interaktiivsed multimeedia arvutiprogrammid; internetist allalaaditavad elektroonilised väljaanded; arvutite komponendid ja lisaseadmed; andmekandjad (magnet- ja optilised); heli või kujutise salvestamise, edastamise ja taasesitamise aparatuur; päikeseprillid“;

– klass 36: „pangandusteenused; rahavahetus; valuutavahetusteenused; valuutavahetuskursse käsitlev teabeteenus; välisvaluuta väljastamine; välisvaluutaga kauplemine; rahavahetusteenused reaalajas ja interneti teel; finantsteave vahetuskursside kohta; valuutavahetuskursside kehtestamine; vahetuskursside prognoosimine; valuutaturu teenused; arvutipõhised rahavahetusalased finantsteenused; vahetuskursse käsitleva teabe ettevalmistamine ja pakkumine; välisvaluuta vahetustehingutega seotud teenused; vahetuskursi hindamisega seotud teabeteenus; valuutavahetuskontorite teenused; valuutavahetusalased nõustamisteenused; valuutavahetusalased finantsandmebaaside teenused; rahavahetus- ja ülekandeteenused; vahetuskursi loetelude avaldamine; valuutavahetuspunktide teenused; tšekkide ja sularaha tellimisteenused; elektroonilised rahaülekanded sideteenuste abil; automatiseeritud makseteenused; rahaülekandeteenused; elektroonilised makseteenused; kinnisvaramaakleri teenused; inkassoteenused; finantsanalüüs; otsepangandus; finantsteave; pangandusteenused; hüpoteekpangandus; krediidialase teabekontori teenused; üüri kogumine; finantskonsultatsioonid; kindlustuskonsultatsioonid; finantsjuhtimine; kindlustus–, pangandus– ja kinnisvaraalased finantshinnangud; finantskonsultatsioonid; finantsteabeteenused; pangandusteenused; finantsteenused; investeerimisfondide konsulteerimine; kindlustusfondide teenused börsinoteering; börsimaakleri teenused; garantiikirjad tagatisena; kindlustusalased teabeteenused; finantsteave; investeerimine; kapitali investeerimine; elektroonilised rahaülekanded; krediit- või deebetkaartidega seotud teenused; krediit- või deebetkaartide teenused; krediit- või deebetkaartide väljastamine; kindlustuslepingute vahendus; börsimaakleriteenused; börsinoteeringuteenused; finantsekspertiisi teenused; börsimaakleriteenused; kindlustuslepingute vahendus; rahastamislaenude teenused; pangateenused; kindlustusteenused; rahavahetus; finantsjuhtimine; kinnisvarahaldus; varahaldus“;

– klass 41: „tekstide avaldamine (v.a reklaamtekstid); mitteallalaaditava materjali pakkumine arvutivõrgus; andmebaasides või internetis oleva materjali avaldamine; veebipõhiste arvutimängude ja konkursside teenused; elektrooniliste andmebaaside või veebipõhise õppe nõustamisteenused; õpetamine (koolitus); koolitusalased teabeteenused; filmistuudio teenused; fotograafia,

fotoreportaažid; meelelahutuslike mänguautomaadimängude pakkumine; veebipõhiste mängudega seotud teenused; hasartmängud; klubiteenused (meelelahutus ja koolitus); elektrooniline kompaktkirjastamine; praktilise koolituse demonstratsioonid; õpitubade ja koolituste korraldamine ja läbiviimine; kontsertide korraldamine ja läbiviimine; konverentside korraldamine ja läbiviimine; kongresside korraldamine ja läbiviimine; seminaride korraldamine ja läbiviimine; sümpoosionide korraldamine ja läbiviimine; kollokviumide korraldamine ja läbiviimine; konkursside korraldamine (meelelahutus ja koolitus); raamatute ja perioodikaväljaannete elektrooniline avaldamine; mitteallalaaditavate elektrooniliste väljaannete pakkumine arvutivõrgus; raamatute väljaandmine; muude kui reklaamtekstide väljaandmine“.

4 Vaidlusalune kaubamärk registreeriti 15. juunil 2015 numbriga 13 678 991 eespool punktis 3 nimetatud kaupade ja teenuste jaoks.

5 Hageja Currency One S.A. esitas 22. detsembril 2015 määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt a) alusel vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse seoses kõigi eespool punktis 3 nimetatud kaupade ja teenustega, tuginedes esiteks määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktile c (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c, mille sõnastus on sama ja millele edaspidi viidatakse), põhjendusega, et kõnealust kaubamärki moodustav tähis on neid kaupu ja teenuseid kirjeldav, ning teiseks määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktile b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b, mille sõnastus on sama ja millele edaspidi viidatakse) põhjendusel, et kõnealusel kaubamärgil puudub eristusvõime.

6 Nimetatud kehtetuks tunnistamise taotlus jäeti tühistamisosakonna 6. oktoobri 2017. aasta otsusega rahuldamata.

7 Hageja esitas 5. detsembril 2017 määruse 2017/1001 artiklite 66–71 alusel EUIPO-le kaebuse.

8 Viienda apellatsioonikoja 18. juuni 2018. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) jäeti kaebus rahuldamata.

9 Apellatsioonikoda asus esiteks määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktis c nimetatud põhjendusega seoses seisukohale, et sõna „cinkciarz“ ei kirjelda asjaomaseid kaupu või teenuseid või nende üht põhiomadust. Ta leidis eelkõige, et see sõna, mis esialgu Poola Rahvavabariigi ajal tähistas välisvaluuta õigusvastase kauplemisega tegelevaid isikuid, kannab praegu valuutavahetustegevusega seoses üksnes negatiivset tähendust, välistades selle tegevuse neutraalse tähenduse. Järelikult kujutab kõnealune sõna endast fantaasianimetust, mis on küll sugestiivne või seoseid loov, kuid mis sellest tulenevalt kirjeldab seda tegevust üksnes kaudselt ja tekitab tarbijatel selle tegevusega seotud teenuste omadustega vaid mõttelise seose. Mis teiseks puudutab määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud põhjust, siis leidis apellatsioonikoda, et asjaomane avalikkus tajub tähist CINKCIARZ kui originaalset, eksitavat või iroonilist ja seetõttu üllatavat nimetust, mis sobib tähistama valuutavahetustegevusega seotud teenuste kaubanduslikku päritolu. Lõpuks leidis ta, et need hinnangud kehtivad veelgi enam muude vaidlusaluste kaupade ja teenuste suhtes.

Poolte nõuded

10 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud ja apellatsioonikojas toimunud menetluse kulud välja EUIPO-lt.

11 EUIPO ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

12 Hageja esitab kolm väidet, millest esimese kohaselt on valuutavahetusteenustega seoses rikutud määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c, teise kohaselt on rikutud sama sätet ja põhjendamiskohustust seoses muude vaidlusaluste kaupade ja teenustega ning kolmanda väite kohaselt on rikutud nimetatud määruse artikli 7 lõike 1 punkti b.

13 Kõigepealt tuleb esile tuua esiteks, et määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt ei registreerita kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi.

14 Et tähist saaks pidada kirjeldavaks ja seega nimetatud sättes ette nähtud keelu kohaldamisalasse kuuluvaks, peab sellel olema kõnealuste kaupade või teenustega piisavalt otsene ja konkreetne seos, mis võimaldab asjaomasel avalikkusel kohe ja ilma järele mõtlemata tajuda, et tegemist on kõnealuste kaupade või teenuste või nende mõne omaduse kirjeldusega (vt 12. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus Deutsche Post EURO EXPRESS *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

15 Teiseks ei registreerita vastavalt määruse artikli 7 lõike 1 punktile b kaubamärke, millel puudub eristusvõime.

16 Kaubamärgi eristusvõime määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses tähendab seda, et kaubamärk võimaldab määratleda kauba või teenuse, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, konkreetselt ettevõtjalt pärinevana ja seega eristada seda kaupa või teenust teiste ettevõtjate kaupadest või teenustest (vt 21. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus Audi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-398/08 P, EU:C:2010:29, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

17 Tähist saab määratleda kindlalt ettevõtjalt pärinevana ja seega eristusvõimelisena, kui asjaomane avalikkus peab seda tõlgendama ja sellel on teatud originaalsus ja ilmekus, mis muudavad selle kergesti meeldejäetavaks (vt selle kohta 21. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus Audi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-398/08 P, EU:C:2010:29, punkt 59).

18 Neist sissejuhatavatest kaalutlustest tuleneb, et hageja esitatud väidete põhjendatuse hindamiseks on vaja kõigepealt kindlaks teha poolakeelse sõna „cinkciarz“ tähendus, mis tuleb määratleda lähtudes sellest, kuidas asjaomane avalikkus seda mõistab (vt selle kohta 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus Lancôme *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, EU:T:2008:261, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

19 Selles osas tuleneb haldusmenetluse käigus esitatud dokumentidest, et sõna „cinkciarz“ viitab isikule, kes tegeles salaja valuutavahetuse ebaseadusliku tegevusega, kuna see tegevus oli Poola Rahvavabariigi ajal ja vahetult pärast seda riigimonopol. Sellele sõnale oli tekkinud negatiivne tähendus seoses tegevusega, mida peeti spekuleerimiseks, millega tegelesid kahtlased isikud. Eraisikute valuutavahetustegevus seadustati 1989. aastal ja sellest ajast on lubatud seda avalikult teha valuutavahetuskontorites, mis nende õiguspärasuse poolest erinevad selle sõnaga tähistatavatest „cinkciarz'idest“. Sellest ajast alates näib see sõna olevat omandanud peamiselt ajaloolise tähenduse, tähistades neid isikuid, kes kuni 1989. aastani tegelesid ebaseaduslikult ja salaja valuutavahetusega.

20 Arvestades asjaolu, et sõna „cinkciarz“ algne kontekst kadus alles 1989. aastal ja selle sõnaga tähistatava ajaloolise tegelase tuntust poola kultuuris, nagu seda muu hulgas kinnitavad mitu sellisele tegelasele viitavat artiklit (lisad E.20, E.24–E.26), ja ka selle teemalised hiljutised väljaanded (lisad E.19, E.21, E.36–E.41), tuleb asuda seisukohale, et vaidlusaluse kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise ajal 26. jaanuaril 2015 teadis suurem osa asjaomasest avalikkusest selle sõna ajaloolist tähendust.

21 Kuna hageja märgib hagiavalduse punktis 10 sõna „cinkciarz“ kohta, et seda „elukutset […] ametlikult ei tunnustata“ või et „selle kuulsuse tund on möödunud“, siis möönab ta kaudselt, et see sõna tähistab peamiselt isikut, kes tegeles Poola Rahvavabariigi ajal salaja valuutavahetustega. Peale selle nõustub ta hagiavalduse punktis 11 sõnaselgelt sellega, et seda sõna on väljaannetes kasutatud peamiselt sellise isiku tähistamiseks. Ta kinnitab hagiavalduse mõlemas viidatud punktis siiski, et see „elukutse“, mis seisneb „salaja välisvaluutaga kauplemises“, ei ole kadunud ning et isikut, kes praegu sellise tegevusega tegeleb, võidakse ikka kutsuda sõnaga „cinkciarz“, mööndes hagiavalduse punktis 12, et sellel mõistel on negatiivne tähendus ja et seda kasutatakse kritiseerimiseks ja peamiselt halvustavalt.

22 Neid väiteid kinnitavad teatavad haldusmenetluse käigus esitatud tõendid.

23 Sõnastikest võetud määratlused on selles osas mitmeti mõistetavad (lisad E.1–E.15). Kuigi kõigis neis on märgitud, et nimisõna „cinkciarz“ on valuutaga spekuleerijat tähistav familiaarne sõna, tunduvad need tsitaadid tegelikult kinnitavat selle sõna ajaloolist tähendust. Sellegipoolest tõendavad mõned internetis avaldatud artiklid, et selle sõna kasutamine jätkub ja seda kasutakse ka sellise isiku tähistamiseks, kes praegu vahetab valuutat salaja ja pettusega ning seega ebaseaduslikult, samamoodi nagu Poola Rahvavabariigi ajal tegutsenud „cinkciarz’id“ (lisad E.32 ja E.33), ja seetõttu on see seotud mis tahes pettuse, ebaseadusliku või ebaausa tegevusega või sellega, mida võib selliseks tegevuseks pidada (lisa E.31).

24 Samas tuleb märkida, et kuna hagiavalduse punkti 10 kohaselt võib sõna „cinkciarz“ tähistada ka „ettevõtjat, kes osutab“ „väljaspool ametlikku sfääri valuutavahetusteenuseid,“, ning hagiavalduse punktis 25 on märgitud, et seda sõna „kasutatakse tavaliselt mitme ettevõtja poolt väljaspool ametlikku sfääri toimuva valuutavahetusega seotud teenuste osutamise kontekstis“, lisades hagiavalduse punktis 24, et seda sõna „kasutatakse tavalistes tingimustes kõnealuste kaupade või teenuste pakkumiseks“, siis tundub hageja väitvat, et sõna „cinkciarz“ võib kasutada ka neutraalselt, see tähendab ilma negatiivse või halvustava tähendusvarjundita, et tähistada füüsilist või juriidilist isikut, kes tegeleb valuutavahetustega. Hagiavaldus ei sisalda siiski ühtegi viidet haldusmenetluses selles suhtes esitatud tõenditele.

25 Hageja vastas selle kohta kohtuistungil esitatud küsimusele, et seda väidet toetavad lisad E.29, E.30 ja E.34.

26 Viidates seejärel lisas E.30 esitatud artiklile „Kuidas *cinkciarz*’id lennujaamades reisijatelt raha välja pressivad“, möönis hageja siiski, et see artikkel käsitles kriitiliselt tegevust, mis seisneb kelmuses. Mis puudutab lisas E.29 esitatud artiklit „Kas valitsus mängib *cinkciarz*’idega kokku?“, siis selle puhul viitab ta üksnes sellele, et see artikkel näitab kuidas sõna „cinkciarz“ tänapäeval kasutatakse, väitmata et see ei ole kritiseeriv.

27 Seevastu tõi hageja samal kohtuistungil esile, et lisas E.34 esitatud 17. aprillil 2014 avaldatud artiklis „Interneti *cinkciarz*’id. Nelja kuti lugu, kes panid pankadelt pihta 20 miljardit“ kasutati sõna „cinkciarz“ tähistamaks mitut erinevat ettevõtjat, sealhulgas hagejat ja menetlusse astujat, või tähistamaks „väljaspool ametlikku sfääri valuutaga kaupemise teenuseid“.

28 Selle artikli sisust võib järeldada, et väljendiga „erinevad ettevõtjad“ pidas hageja silmas ettevõtjaid, kes tegelevad valuutavahetusega eri kanali kaudu, st internetis, ning eristades end pankadest kohaldatavate vahetuskursside poolest. Nimetatud artiklist tuleneb, et need ettevõtjad said hoogu 2011. aasta seadusest, millega anti laenuvõtjatele, kes olid võtnud laenu Šveitsi frankides, õigus teha Poola

pankadele nende laenude tagasimakseid valuutas, mis oli ostetud teistelt ettevõtjatelt kui need pangad. Kõnealuses artiklis oli märgitud, et hageja ja menetlusse astuja jagasid Poolas peaaegu täielikult internetis valuuta vahetamise turgu peaaegu võrdsetes osades, kusjuures sellel turul oli väga vähesel määral esindatud ligikaudu nelikümmend muud ettevõtjat.

29 Vastupidi sellele, mida väidab hageja, ei tõenda see artikkel siiski, et sõna „cinkciarz“ kasutatakse selleks, et tähistada neutraalselt teatud ettevõtjaid, kes osutavad valuutavahetusteenuseid, see tähendab neid, kes tegutsevad internetis, või nende ettevõtjate osutatud teenuste tähistamiseks.

30 Nimelt käsitleb kõnealune artikkel sisuliselt kahte ettevõtjat, sealhulgas menetlusse astujat, kelle nime on seal mitu korda mainitud. Selles kontekstis ei saa sõna „cinkciarz“ esinemist selle artikli pealkirjas ja selle sisu arvesse võtta, jättes menetlusse astuja nimetamise kõrvale. Lisaks, nagu tuleneb ka selle artikli pealkirjast, ei peeta selle sõna kasutamisega silmas mitte asjaomases artiklis käsitletavaid kahte ettevõtjat ennast, vaid sellega mõeldakse nelja isikut, kes need ettevõtted asutasid ja kelle karjääri on sealt kirjeldatud ning kelle ütlusi on seal korratud. Samuti olgu märgitud, et kuna sõna „cinkciarz“ esineb selles artiklis vaid üks kord, siis ei mõelda sellega neid kahte ettevõtet vaid nende asutajaid, sest neid ettevõtteid kutsutakse „nende omaks“. Lisaks olgu märgitud, et neid ei ole mainitud, viidates nende ärinimele või nende veebisaitidele suunavatele nimedele (esiteks Currency One, Internetowykantor.pl ja Walutomat.pl ning teiseks Cinkciarz.pl), vaid nende ettevõtete kohta kasutatakse nimetatud artiklis selliseid sõnu nagu „valuutavahetuskontorid internetis“ või „virtuaalsed valuutavahetuskontorid“.

31 Peale kõige tuleb ära märkida, et vaidlustatud otsuse punktis 33 andis apellatsioonikoda sisuliselt samasuguse hinnangu dokumentidele, millel põhines lisas E. 43 esitatud arvamus, mis on ainus, mis viitab sõna „cinkciarz“ neutraalsele tähendusele. Hageja ei ole seda hinnangut vaidlustanud ega ka sellele arvamusele Üldkohtus viidanud.

32 Ülaltoodut kokku võttes tundub, et sõna „cinkciarz“ mõlemad tähendused on seotud valuutavahetusteenustega. Esiteks on tegemist ajaloolise tähendusega, millega tähistati isikut, kes Poola Rahvavabariigi ajal vahetas salaja ja ebaseaduslikult valuutat. Teiseks on tegemist kaasaegse tähendusega, mille kohaselt kasutatakse seda sõna ülekantud tähenduses üldiselt sünonüümina kelmi või petise kohta, kuid ka ajaloolisele tähendusele sarnasemas tähenduses, et tähistada isikut, kes ka praegu tegeleb valuuta salakaubanduse ja ebaausa kaubandustegevusega, mis on ebaseaduslik. Nagu apellatsioonikoda on õigesti tõdenud, ei ole seevastu tõendatud, et sõna „cinkciarz“ tähistab praegu neutraalselt valuutavahetusteenuseid osutavat isikut või ettevõtjat.

33 Niisiis tuleb sõna „cinkciarz“ nimetatud tähenduste alusel kontrollida hageja väidete põhjendatust.

Esimene väide, mis käsitleb määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumist seoses valuutavahetusteenustega

34 Hageja väidab, et sõna „cinkciarz“ võib kasutada väljaspool ametlikku sfääri valuutavahetusteenuseid osutava ettevõtja tähistamiseks, ning järelikult on tegemist elukutse nimega, mida peab ta saama vabalt kasutada, sõltumata sellest, et seda sõna kasutatakse peamiselt negatiivses tähenduses.

35 EUIPO ja menetlusse astuja leiavad, et see väide on põhjendamata. Menetlusse astuja sõnul on sõnal „cinkciarz“ vaid ajalooline tähendus tähistamaks isikut, kes tegeles Poola Rahvavabariigi ajal valuuta salakaubandusega, ning seda ei kasutata tänapäeval valuutavahetustegevuse tähistamiseks.

36 Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt ei registreerita kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi.

37 Nagu on eespool punktis 14 juba märgitud, eeldab tähise kuulumine määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktis c sisalduva registreerimiskeelu kohaldamisalasse, et tähisel on kõnealuste kaupade või teenustega piisavalt otsene ja konkreetne seos, mis võimaldab asjaomasel avalikkusel kohe ja ilma järele mõtlemata tajuda, et tegemist on kõnealuste kaupade või teenuste või nende mõne omaduse kirjeldusega.

38 Tähise kirjeldavust saab seega hinnata ainult seoses esiteks sellega, kuidas asjaomane avalikkus tähist mõistab ja teiseks seoses asjaomaste kaupade või teenustega (vt 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus COLOR EDITION, T-160/07, EU:T:2008:261, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika).

39 Käesoleval juhul on asjaomased kaubad ja teenused klassi 9 kuuluv tarkvara, elektroonilised väljaanded ja andmekandjad, klassi 36 kuuluvad panga- ja finantsteenused, valuutavahetusega seotud teenused, valuutavahetuskontorite teenused, kinnisvarahaldus, inkassoteenused, kindlustusega seotud teenused ja finantsekspertiisi teenused, ning klassi 41 puhul trüki- ja kirjastusteenused, hasartmänguteenused ning teenused, mis on seotud hariduse ja koolitusega. Apellatsioonikoda leidis, et nimetatud kaubad ja teenused on mõeldud nii erialaasjatundjatele kui ka laiale avalikkusele ning asjaomase avalikkuse tähelepanelikkuse aste on keskmine kuni kõrge. Lisaks leidis apellatsioonikoda, et vaidlusaluse kaubamärgi kirjeldavuse hindamine tuleb läbi viia poola keelt kõneleva avalikkuse seisukohast, kuna see kaubamärk koosneb sõnast, millel on selles keeles tähendus.

40 Neid hinnanguid ei ole vaidlustatud ning üksi tõend ei sea neid kahtluse alla. Tuleb siiski rõhutada, et asjaolu, et osa asjaomasest avalikkusest on asjatundjad, ei avalda tähise eristusvõime hindamisel kasutatavatele juriidilistele kriteeriumidele määravat mõju (7. mai 2019. aasta kohtuotsus Fissler *vs.* EUIPO (vita), T-423/18, EU:T:2019:291, punkt 14).

41 Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c, mis keelab registreerida kaubamärgina selles kirjeldatud tähiseid või märke, täidab üldise huvi eesmärki, mille kohaselt peavad märgid või tähised, mis tähistavad nende kaupade või teenuste omadusi, mille jaoks registreerimist taotletakse, olema kõikide jaoks vabalt kasutatavad. Seega hoiab asjaomane säte ära selliste märkide ja tähiste kasutamise ainuõiguse andmise ainult ühele ettevõtjale sel põhjusel, et need on kaubamärkidena registreeritud (vt 23. oktoobri 2003. aasta kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Liidu seadusandja valitud sõnaga „omadus“ rõhutatakse asjaolu, et määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktis c osutatud tähised on üksnes sellised, mis tähistavad registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste teatud omadust, mida asjaomane avalikkus kergesti ära tunneb. Seega saab tähise registreerimisest selle sätte alusel keelduda vaid juhul, kui on mõistlik eeldada, et asjaomane avalikkus peab seda tõesti ühe asjaomase omaduse kirjelduseks (vt selle kohta 10. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Agencja Wydawnicza Technopol *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punkt 50, ja 7. mai 2019. aasta kohtuotsus vita, T-423/18, EU:T:2019:291, punkt 43).

43 Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel kaubamärgi registreerimisest keeldumiseks ei ole oluline, kas selle artikliga hõlmatud kaubamärgis sisalduvaid tähiseid või märke registreerimistaotluse esitamise ajal ka tegelikult kasutatakse registreerimistaotluses osutatud kaupade või teenuste või nende omaduste kirjeldamiseks. Nagu selle sätte sõnastuski näitab, piisab sellest, kui selliseid tähiseid ja märke on võimalik sellisel eesmärgil kasutada (23. oktoobri 2003. aasta kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, punkt 32).

44 Lõpuks tuleb veel märkida, et sama määruse artikli 7 lõike 2 kohaselt kohaldatakse artikli 7 lõiget 1 olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused esinevad ainult liidu teatud osas, kusjuures see osa võib piirduda ainult ühe liikmesriigiga (vt selle kohta 22. juuni 2006. aasta kohtuotsus Storck *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-25/05 P, EU:C:2006:422, punkt 83).

45 Käsitletavas väites kinnitab hageja, et sõna „cinkciarz“ kirjeldab valuutavahetusteenuseid, mistõttu üksnes sellest sõnast koosnev vaidlusaluse kaubamärgi registreering oleks tulnud tühistada, kuna see kaubamärk hõlmab neid teenuseid.

46 Eespool punktides 19–32 esitatud kaalutlustest tuleneb, et sõnal „cinkciarz“ on käesoleval juhul asjakohases tähenduses valuutavahetusteenustega esiteks ajalooline ja ka tänapäevane seos ning teiseks on sellel üksnes halvustav laiduväärset ideed kandev tähendusvarjund, millega taunitakse sellega tähistatavat isikut, see tähendab isikut, kes tegeleb salakaubanduse, kelmuste või ebaausaks peetavate tegudega eelkõige, kuid mitte eranditult, selliste välisvaluutavahetustehingute raames, mida tehakse ebaseaduslikult.

47 Hageja väidab, et määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamiseks ei ole nõutav, et kirjeldav tähis oleks positiivne või neutraalne, vaid üksnes, et see kirjeldab registreerimistaotlusega hõlmatud kaupa või teenust või nende omadust. Pealegi võib sõna „cinkciarz“ halvustav tähendusvarjund aja jooksul kaduda.

48 Vastavalt eespool punktides 37 ja 38 viidatud kohtupraktikale on määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamine võimalik üksnes juhul, kui arvestades seda, kuidas asjaomane avalikkus vaidlusalust tähist tajub, on sellel kõnealuse teenusega piisavalt otsene ja konkreetne seos, mis võimaldab sellel avalikkusel kohe ja ilma järele mõtlemata tajuda, et tegemist on asjaomase teenuse või selle mõne omaduse kirjeldusega.

49 Seda kohtupraktikat tuleb käsitleda koos kohtupraktikaga, mille kohaselt on kirjeldavad tähised ja märgid nimetatud sätte tähenduses need, mis tarbija seisukohalt tähistavad tavakasutuses kaupa või teenust, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, kas otseselt või üht selle põhiomadust mainides (vt 28. juuni 2012. aasta kohtuotsus XXXLutz Marken *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-306/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:401, punkt 77 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Sellega seoses tuleb märkida, et nagu nähtub määruse 2017/1001 põhjendusest 3, on selle eesmärk aidata kaasa kaupade vaba liikumise ja teenuste osutamise vabaduse takistuste kõrvaldamisele siseturul. Need vabadused puudutavad aga ainult neid kaupu, mis on liidu majandus- ja kaubandusringlusse viidud õiguspäraselt (vt selle kohta 16. detsembri 2010. aasta kohtuotsus Josemans, C-137/09, EU:C:2010:774, punkt 42) ja analoogia alusel käib see õiguspäraste teenuste kohta. Sellest tuleneb, et liidu kaubamärgiõiguses ette nähtud kaitset saab kaubamärgile anda üksnes siis, kui sellega tähistatakse kaupu ja teenuseid, mis on õiguspärased ja mida osutatakse seaduslikult.

51 Tuleb eeldada, et keskmine tarbija, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas, on sellest asjaolust teadlik vähemalt seetõttu, et ta teab, et liit rajaneb sellisel väärtustel nagu õigusriik, mis tuleneb ELL artiklist 2, ning ta teab, et õigusriigis ei või seaduste eesmärgiks olla õigusvastase tegevuse kaitsmine või soodustamine, ja see õigusriigi tunnus on üldtuntud. Sellega seoses tuleb rõhutada, et erinevalt hageja väidetest ei saa sõna „cinkciarz“ pidada „elukutset“ tähistavaks, sest sellega peetakse silmas üksnes õigusvastaste tegude sooritamist.

52 Seega tuleb asuda seisukohale, et käesoleval juhul on asjaomane avalikkus teadlik asjaolust, et vaidlusaluse kaubamärgiga hõlmatud teenusteks ei saa olla salajane ja ebaseaduslik valuutavahetus.

53 Sellest tuleneb, et sõna „cinkciarz“, milles see kaubamärk seisneb ja mis tähistab sellist salajast ja ebaseaduslikku tegevust, ei saa asjaomase avalikkuse seisukohalt tähistada tavakasutuses õiguspäraseid valuutavaluutavahetusteenuseid. Sellega seoses võib leida kohtupraktikat, mille kohaselt ei ole selliste tähiste või märkide puhul, mis võivad kaubanduses tähistada selle kauba või teenuse geograafilist päritolu, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktiga c vastuolus selliste geograafiliste nimede registreerimine, mille puhul ei ole asjaomase koha

eripärast tulenevalt tõenäoline, et sihtrühm võiks arvata, et asjaomane kaubaliik pärineb sellest kohast (vt 6. septembri 2018. aasta kohtuotsus Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise *vs.* EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

54 Järelikult ei võimalda sõna „cinkciarz“ asjaomasel avalikkusel kohe ja ilma järele mõtlemata tajuda, et tegemist on õiguspäraste valuutavahetusteenuste või selliseid teenuseid osutava isiku kirjeldusega. Kuna selle sõna üks lahutamatu tunnus sellest tulenevalt on, et ta tähistab salajast ja õigusvastast tegevust, täielikult vastuolus selliste teenuste ühe olemusliku tunnusega, nimelt nende õiguspärasusega, saab asjaomane avalikkus vaidlusaluse kaubamärgi ja seaduslike valuutavahetusteenuste vahel seose luua vaid seda vastuolu ületades järeldusele jõudes, et iroonia ja mõttemängu mõjul hõlmab kõnealune kaubamärk vastupidi selle tähendusele seaduslikult osutatavaid valuutavahetusteenuseid.

55 Seega ei ole vaidlustatud kaubamärgil piisavalt otsest ja konkreetset seost sellega hõlmatud valuutavahetusteenustega.

56 Seda järeldust toetab määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktis c ette nähtud registreerimiskeeluga taotletava üldise huvi eesmärgist lähtuv hinnang, ning seda eesmärki tuleb arvesse võtta registreerimistaotlust iseloomustavate kõigi asjakohaste asjaolude igakülgse hindamise raames (vt analoogia alusel 8. aprilli 2003. aasta kohtuotsus Linde jt, C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, punkt 75) või nagu käesolevas asjas selle registreeringu hindamise raames, mille kehtetuks tunnistamist taotletakse.

57 Vastavalt eespool punktis 41 viidatud kohtupraktikale on selle sätte eesmärk säilitada kõikidele huvitatud ettevõtjatele õigus vabalt kasutada asjaomaste teenuste omadusi kirjeldavaid tähiseid või märke. Nimelt, kui ettevõtjal lubataks kirjeldava sõna kasutamine monopoliseerida, siis kahandaks see sõnavara, mida tema konkurendid saavad kasutada oma toodete kirjeldamiseks (vt selle kohta 16. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus Larrañaga Otaño *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (GRAPHENE), T-458/13, EU:T:2014:891, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika). Nimetatud üldise huvi eesmärk kuulub moonutamata konkurentsi süsteemi, mille loomine ja säilitamine on Euroopa Liidu toimimise lepingu eesmärk, ning mille oluline osa on kaubamärgiõigus (vt analoogia alusel 6. mai 2003. aasta kohtuotsus Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, punktid 48–52).

58 Samas tuleneb sõna „cinkciarz“ tähenduse kohta esitatud järeldustest, et see sõna on lahutamatult seotud sellega tähistatava tegevuse põhiaspektiga, nimelt selle salajasuse ja õigusvastasusega, mis on täiesti vastandlik kõnealuste valuutavahetusteenuste omadusega, st nende õiguspärase olemusega.

59 Lõpetuseks olgu märgitud, et on küll tõsi, et vastavalt määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c sõnastusele on keelatud registreerida tähiseid ja märke, mida saab kasutada üksnes kirjeldamiseks, ilma et oleks nõutav, et neid märke või tähiseid kasutatakse tegelikult registreerimistaotluse esitamise ajal.

60 Kuid sellist kasutamise võimalust saab siiski arvesse võtta ainult siis, kui on mõistlik eeldada, et asjaomane tähis hakkab tulevikus huvitatud isikute silmis kirjeldama asjaomaseid kaupu või teenuseid (vt analoogia alusel 12. veebruari 2004. aasta kohtuotsus Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega ei saa nimetatud võimalus tugineda pelgale oletusele, vaid vastupidi, seda peavad kinnitama teatud asjaolud, mis muudavad selle mõistlikult usutavaks (vt selle kohta 12. märtsi 2008. aasta kohtuotsus Compagnie générale de diététique *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (GARUM), T-341/06, ei avaldata, EU:T:2008:70, punkt 43).

61 Selliseks oletuseks võib aga pidada hageja esitatud võimalust, et sõna „cinkciarz“ kaotab tulevikus sellega seotud tegevuse salajasusele ja õigusvastasusele viitava laiduväärse tähendusvarjundi, mis on praegu sellega lahutamatult seotud, ja hakkab seetõttu neutraalselt tähistama valuutavahetustegevust.

62 Sellega seoses tuleb meenutada, et nagu nähtub haldusmenetluses esitatud dokumentidest ning eespool punktides 19, 23 ja 32 esitatud järeldustest, on sõna „cinkciarz“ kandnud algusest peale käesoleval juhul asjasse puutuvate tähenduste kohaselt negatiivset tähendusvarjundit, mis on seotud sellega tähistatavate isikute tegevuse õigusvastase ja salajase laadiga, ning pärast selle ajaloolise konteksti muutumist on selle sõna tähenduse ulatus muutunud, tõstes esile selle negatiivse aspekti, kuna seda kasutatakse üldisemalt tähistamaks isikut, kes tegeleb õigusvastase või ebaausa tegevusega või pettustega. Lisaks, nagu nähtub eespool punktidest 29 ja 30, puuduvad asjakohased tõendid selle kohta, et sõna „cinkciarz“ kasutataks ka valuutavahetusteenuseid osutava ettevõtja tähistamiseks neutraalses tähenduses.

63 Neid asjaolusid arvestades ei tundu mõistlik oletada, et vaidlusaluse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäeval oleks võinud arvata, et sõna „cinkciarz“ hakkab tulevikus huvitatud isikute silmis kirjeldama asjaomaste teenuseid.

64 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et apellatsioonikoda otsustas õiguspäraselt, et vaidlustatud kaubamärki ei saa tühistada määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel valuutavahetusteenuste osas. Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt on rikutud määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c ja põhjendamiskohustust seoses muude kaupade ja teenustega kui valuutavahetusteenused

65 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud seoses kehtetuks tunnistamise taotluse tagasilükkamisega osas, milles see tugineb muude kaupade ja teenuste kui valuutavahetusteenused kirjeldaval laadile, kuna apellatsioonikoda hindas neid muid kaupu ja teenuseid tervikuna, mitte kategooria kaupa.

66 Kui apellatsioonikoda võttis vaidlustatud otsuse punktis 59 üle tühistamisosakonna otsuse põhjenduse, siis asus ta seisukohale, et kuna sõna „cinkciarz“ ei kirjelda valuutavahetusteenuseid, on see *a fortiori* nii ka muude vaidlusaluste teenuste ja kaupade puhul, millel on nimetatud sõnaga veelgi nõrgem seos.

67 Tuleb rõhutada, et apellatsioonikoja põhjendamiskohustusel, mis tuleneb muu hulgas määruse 2017/1001 artikli 94 lõikest 1, on kaks eesmärki: esiteks võimaldada ühelt poolt huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjendusi, et nad saaksid oma õigusi kaitsta, ja teiseks võimaldada liidu kohtul kontrollida otsuse õiguspärasust. Põhjendustest peab selgelt ja ühemõtteliselt selguma akti vastuvõtja arutluskäik, ilma et nendes oleks vaja üksikasjalikult ära tuua kõik asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna akti põhjenduse vastavust neile nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjasse puutuva valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt selle kohta 28. juuni 2018. aasta kohtuotsus EUIPO *vs.* Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, punktid 64 ja 65 ning seal viidatud kohtupraktika).

68 Sellega seoses tuleb märkida, et hageja poolt EUIPO talitustele esitatud argumentides, mida ta ka kõnealuses hagiavalduses esitab, ta üksnes näitab, millises osas võivad asjaomaste kaupade ja teenuste teatud kategooriad, kuhu ei kuulu valuutavahetusteenused, tema arvates olla seotud viimati nimetatud teenustega või selliseid teenuseid osutavate isikutega. Hageja järeldab sellest, et tema arvates vahetusteenuseid kirjeldav sõna „cinkciarz“ kirjeldab ka muude kaupade või teenuste üht omadust.

69 Sellises kontekstis ja kuna apellatsioonikoda oli eelnevalt tuvastanud, et sõna „cinkciarz“ ei kirjelda valuutavahetusteenuseid, lükates seega tagasi eelduse, millel põhines hageja argumentatsioon seoses muude kaupade ja teenustega kui valuutavahetusteenused, võis apellatsioonikoda piirduda üldise põhjendusega, mis hõlmab kõiki asjaomaseid kaupu või teenuseid.

70 EUIPO võib nimelt anda üldise põhjenduse, lähtudes ühest absoluutsest keeldumispõhjusest selliste kaupade või teenuste puhul, mille vahel on piisavalt otsene ja konkreetne seos, nii et need moodustavad piisavalt homogeense kaupade või teenuste kategooria, eelkõige nende ühiste tunnuste alusel, mis on asjakohased selle hindamisel, kas asjaomase keeldumispõhjuse alusel tuleb registreerimisest keelduda. Hindamine tuleb viia läbi konkreetselt igal üksikjuhul, välistamata, et registreerimistaotlusega hõlmatud kõigil kaupadel ja teenustel on teatav omadus, mis on absoluutse keeldumispõhjuse analüüsi seisukohalt asjakohane, ning et seetõttu saab neid registreerimistaotluse läbivaatamisel ümber liigitada arvesse võetava absoluutse keeldumispõhjuse alusel piisavalt homogeensesse kaupade või teenuste kategooriasse (vt selle kohta 17. mai 2017. aasta kohtuotsus EUIPO *vs.* Deluxe Entertainment Services Group, C-437/15 P, EU:C:2017:380, punktid 30–34).

71 Käesoleval juhul oli aga hageja ise liigitanud muud kaubad ja teenused, kui valuutavahetusteenused, üldise ja ainsa tunnuse alusel, mis põhines tähise CINKCIARZ käsitlemisel muid vaidlusaluseid kaupu ja teenuseid kirjeldavana, nimelt et need kõik on seotud valuutavahetustegevusega.

72 Seega võis apellatsioonikoda pärast seda, kui ta leidis, et vaidlusalune kaubamärk ei ole valuutavahetusteenuseid kirjeldav, piisava analüüsi tulemusel asuda seisukohale, et see järeldus kehtib seda enam nende muud kaupade ja teenuste puhul, mis ei ole valuutavahetusteenused, millel on viimastega teatav seos. Seda tehes viis ta läbi konkreetse hindamise, kui ta tegi otsuse seose kohta, millele hageja ise tugines määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c alusel oma tühistamisnõuet esitades vaidlusaluste muude kaupade ja teenuste suhtes. Lisaks viis see analüüs järeldusele, mis on nimetatud sättega kooskõlas.

73 Seetõttu tuleb teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, mis käsitleb määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist

74 Hageja väidab esiteks, et määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b kohaldamine on vajalik, kuna tähis CINKCIARZ on kirjeldav ja kuna kirjeldaval tähisel pole kindlasti eristusvõimet.

75 Teiseks heidab hageja apellatsioonikojale ette, et viimatinimetatu ei uurinud vaidlusaluse kaubamärgi eristusvõimet asjaomaste kaupade ja teenuste suhtes ning seda, kuidas asjaomane avalikkus seda kaubamärki tajub. Täpsemalt toob ta esile, et sõna „cinkciarz“ halvustavus ei välista eristusvõime puudumise tuvastamist. Kuna seda sõna kasutatakse tavaliselt väljaspool ametlikku sfääri osutatavate valuutavahetusteenuste kontekstis, siis ei saa käesoleval juhul see sõna täita asjaomaste kaupade ja teenuste kaubandusliku päritolu tähistamise ülesannet. Samal põhjusel ei pea Poola avalikkus seda sõna väljamõelduks, ebaharilikuks, ootamatuks või üllatavaks.

76 Apellatsioonikoda leidis, et asjaomane avalikkus mõistab sõnalist tähist CINKCIARZ nii, et see tähistab ebaseadusliku, spekulatiivse ja petturliku valuutakaubandusega tegelevat isikut. Kui seda kasutatakse kõnealuste kaupade ja teenustega seoses, tajub kõnealune avalikkus seda originaalse, eksitava või iroonilisena ja seetõttu üllatava nimetusena, mis sobib asjaomaste kaupade või teenuste kaubandusliku päritolu tähistamiseks, ja et see on sellisena kergesti tuvastatav.

77 Määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b kohaselt ei registreerita kaubamärke, millel puudub eristusvõime.

78 Nagu on käesoleva kohtuotsuse punktis 16 tõdetud, tähendab kaubamärgi eristusvõime määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses seda, et kaubamärk võimaldab määratleda kauba või teenuse, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, konkreetselt ettevõtjalt pärinevana ja seega eristada seda kaupa või teenust teiste ettevõtjate kaupadest või teenustest (vt 21. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus Audi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-398/08 P, EU:C:2010:29, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).

79 Eristusvõimet tuleb hinnata esiteks seoses kauba ja teenustega, mille jaoks registreerimist taotletakse, ning teiseks seoses sellega, kuidas asjaomane avalikkus seda kaubamärki tajub (vt 29. aprilli 2004. aasta kohtuotsus Henkel *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-456/01 P ja C-457/01 P, EU:C:2004:258, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

80 Kõigepealt tuleb tõdeda, et arvestades esimesele ja teisele väitele antud vastuseid, tuleb hageja argumendid tagasi lükata osas, milles need tuginevad väitele, et vaidlusalune kaubamärk on asjaomaseid kaupu ja teenuseid kirjeldav.

81 Seejärel nähtub vaidlustatud otsuse punktidest 53 ja 54, et vastupidi hageja väitele hindas apellatsioonikoda vaidlusaluse kaubamärgi eristusvõimet, võttes arvesse asjaomase avalikkuse taju ning asjaomaseid kaupu ja teenuseid. Kuigi on tõsi, et nendes punktides esitatud hinnangu kontekstist nähtub kaudselt, et see puudutas peamiselt valuutavahetusteenuseid, tuleb arvesse võtta asjaolu, et selle otsuse punktides 59 ja 60 laiendas apellatsioonikoda oma arutluskäiku, leides, et valuutavahetusteenuste kohta tehtud järeldused kehtivad *a fortiori* vaidlusaluste muude kaupade ja teenuste suhtes, kui võtta arvesse nende kaupade ja teenuste nõrgemat seost sõnaga „cinkciarz“.

82 Lõpuks olgu märgitud, et kuna vaidlusaluse kaubamärgi eristusvõime puudumise väide põhineb oletusel, et sõna „cinkciarz“ „kasutatakse tavaliselt väljaspool ametlikku sfääri osutatavate valuutavahetusteenuste kontekstis“, siis tuleb märkida, et esimesele väitele vastates tuvastati, et väide ei ole tõendatud osas, milles see eeldab, et kõnealune sõna võib neutraalselt tähistada valuutavahetustegevust, olenemata sellest, kas see on seaduslik või ebaseaduslik.

83 Seevastu, võttes arvesse, et sõna „cinkciarz“ kasutatakse tavaliselt seoses salajase ja ebaseadusliku valuutavahetustegevusega, ja asjaomase avalikkus seda teab, siis tuleb nõustuda apellatsioonikojaga, et see sõna loob seoseid õiguspärase valuutavahetusega või vihjab sellele.

84 Nagu on aga tuvastatud eespool punktis 54, siis kuna sõna „cinkciarz“ üks lahutamatu omadus, see tähendab asjaolu, et see tähistab salajast ja õigusvastast tegevust, on täielikult vastuolus kõnealuste valuutavahetusteenuste ühe olemusliku tunnusega, nimelt nende õiguspärasusega, saab asjaomane avalikkus vaidlusaluse kaubamärgi ja ebaseaduslike valuutavahetusteenuste vahel seose luua, vaid jõudes seda vastuolu ületades järeldusele, et iroonia ja mõttemängu tulemusel hõlmab kõnealune kaubamärk vastupidi selle tähendusele õiguspäraselt osutatavaid valuutavahetusteenuseid. Sellest järeldub, et kõnealuste teenuste puhul peab asjaomane avalikkus sõna „cinkciarz“ tõlgendama ning seetõttu on sellel teatud originaalsus ja ilmekus, mis muudavad selle kergesti meeldejäetavaks (vt analoogia alusel 21. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus Audi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-398/08 P, EU:C:2010:29, punkt 59) ja see võib tähistada tarbija jaoks asjaomase kauba või teenuse kaubanduslikku päritolu. Seega tuleb asuda seisukohale, et kõnealusel sõnal on valuutavahetusteenustega seoses eristusvõime.

85 Need kaalutlused on kohaldatavad ka klassi 36 kuuluvate teenuste suhtes, mis on seotud valuutavahetusteenustega, see tähendab sisuliselt ka pangandus- ja finantsteenuste suhtes.

86 Mis puutub muudesse vaidlusalustesse kaupadesse ja teenustesse, siis nagu apellatsioonikoda nentis, on seos sõna „cinkciarz“ tähenduse – mille hageja on välja toonud, nimelt valuuta ebaseaduslik ja salajane vahetustegevus – ning nende muude kaupade ja teenuste vahel, mis ei ole otseselt valuutaäriga seotud, väike või isegi olematu. Kuna vaidlustatud kaubamärk võib luua teatud muude kaupade või teenustega vaid väga nõrku seoseid, siis ei saa olla tulemuslikud hageja argumendid, mis tuginevad peamiselt vaidlustatud kaubamärgi kirjeldavale iseloomule seoses valuutavahetusteenustega ja seosele nende teenuste ja muude asjaomaste kaupade ja teenuste vahel. Lisaks võib märkida, et eespool punktis 84 esitatud kaalutlused kehtivad oma olemuse poolest ka vaidlusaluste muude kaupade ja teenuste kohta, arvestades sõna „cinkciarz“ tavatähendust, mis tähistab isikut, keda peetakse õigusrikkujaks, petturiks või ebaausaks. Selle sõna kasutamisel õiguspäraste kaupade või teenuste tähistamiseks tekkiv narratiiv loob üllatusmomendi ja eeldab järelemõtlemist, millest tuleneb teatud eristusvõime.

87 Järelikult tuleb ka kolmas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata ja seega jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

88 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

89 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt EUIPO ja menetlusse astuja nõuetele mõista välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Currency One S.A. kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Cinkciarz.pl sp. z o.o. kohtukulud.

Nihoul Svenningsen Öberg

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. detsembril 2019 Luxembourgis.

Allkirjad